

Scientia Sanctorum

Collecta Ex Meditationibus Ludovici De Ponte, Joannis Busaei, Joan.
Suffren, Juliani Hayneufve, Et Antonii Gaudier, &c. E Societate Jesu, In
Dominicas, Festa & ferias totius Anni digesta. Cum Indicibus duobus. I. In
singulos dies. II. Ad Exercitia Spiritualia

Puente, Luis de la

Dilingæ, 1685

D. S. Ignatio S. I. Fundatore.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60588](#)

innititur gratiæ Dei : sed oratio S. Annæ non justitiæ solùm Evangelicæ , sed etiam ipsi juri naturali. Tu S. Annam in patronam elige , & invoca.

DE SANCTO IGNATIO 31. Iulij

Societatis JESV Fundatorem.

PUNCTUM PRIMUM.

Deus Ignatium ex mundi illecebris mira
quædam ratione vocavit. Cùm enim pro- Vocatur
pugnanda Pampelone graviter vulneratus in ad Dei
lecto jaceret, vitæ Sanctorum lectione ita com- gloriam
motus est, ut statuerit illico totum se Deo sub procu-
auspiciis B. Virginis consecrare , & eam vitæ randam.
rationem sequi , quam Deus sibi inspiraret. Q
quam incomprehensibiles viæ tuæ Domine, qui
permittis mala corporis, ut cures vulnera a-
nimi, & miris modis electos ad destinatum fi-
nem perducis ! En me totum tibi offero ad om-
nia paratus. *Da quod jubes, & jube quod vis.*

2. Statim ille sæculo renuncians vanam glo- 2.
riam vili vestitu, mendicato pane, inopum con- Faret.
victu; carnem quotidianis jejunis, terna in diem
flagellatione, frequenti cilicio , humi cubatio-
ne, solitudine Manresana ita domuit , nullum
ut deinceps carnis, nullum multis ante obitum
annis vanæ gloriæ motum senserit. Quam
crebro te Deus admirabili providentia ad per-
fectionem vocavit? utinam sic audires, sic cum
vitiis generosè certares!

PUN-

PUNCTUM II.

Quibus medijs Dei glo-
riam promoto-
verit.

I. Aquila exhibet. 1. Summam ejus prud-
e. 1. 19. tiam, quæ tota vita, sed maximè in condendo

Prudētia

suo Ordine eluxit. 2. Divinas illustrationes no-
titiāmque rerum spiritualium, qua infinitos ad
pietatem instituit, & admirabilem Exercitio-
rum spiritualium librum composuit. 3. Donum
Oratio-
ne orandi singulare, sic ut infinitam lacrymarum
vīm funderet, vel flosculi intuitu totus in Deum
raperetur, nihil susciperet nisi prævia oratione,
ac prope perpetuo de Dilecto, deque cœlesti
patria suavissimè cogitaret. *Quam sordet terra,*
inquietat, dum cœlum aſpicio! Siccine Deo cœ-
lōque affixus es?

II. Leo magnanimitatem ejus significat. Ne-
Magna- que enim à Dei gloria promovenda aut ejus
nimitate inimicis debellandis, ullis difficultatibus peri-
culisve deterrebatur. Imo sui negligens ajebat,
malle se beatitudinis incertum vivere, & inte-
rim Deo ac proximo se impendere: quām cer-
tum ejusdem gloriæ statim mori.

III. Homo repræsentat. 1. Perpetuum illius
Ratione in rebus omnibus rationis usum sine ulla ani-
Zelo. mi perturbatione. 2. Ardentem divini hono-
ris hominūmque salutis zelum, qui neque ge-
lidis aquis restinguī potuit, in quas se immer-
sit,

fit, ut impurum hominem à fœdis amoribus Humanitatem revocaret. 3. Miram erga omnes humanitatem nitatem & misericordiam.

IV. Bos patientiam indicat. 1. Colenda omnia pere Domini vinea. 2. Inimicis, laboribus, adversisque tolerandis. Etiam ante conversionem gemitum nullum edidit, quando cruris os secabatur. Paulò post literis inter pueros operam dedit vir nobilitate & palmis militibus illustris: & si instituta ab ipso infinitis laboribus vigiliisque societas dissolveretur, se ante horæ quadrantem divinæ voluntati acquieturum asserebat.

Tu verò parum ad Dei gloriam confers, quia parum his virtutibus studes. Dole, quòd ita negligas salutem propriam, cùm Ignatius tanto studio curarit alienam.

PUNCTUM III.

Susceptos pro se labores amplissimè Deus compensavit. 1. Singulari illum in omnibus auxilio juvit. 2. Magnis inter ærumnas consolationibus cumulavit. 3. Institutum ab illo Ordinem, ipso adhuc vivo, non sine maximo Ecclesiæ bono, animarūmque fructu, & hæresis ac impietatis detrimento per totum orbem propagari voluit: ut quo tempore Lutherus & Calvinus Ecclesiæ bellum indixerunt, eodem excitaretur Ignatius, qui nefandos illorum conatus reprimeret. 4. Demum ingenti illum gloria in cœlo donavit, qui ejus gloriæ ampli-

IV.
Patientia.

Remuneratur.
1.
2.
3.

4.

plificandæ tam studiosus fuerat. Gratulate
Sancto de tanta gloria: erubescet quod cum
eadem tibi merces proposita sit, vel minimam
laborum partem suscipere recuses. Sic statue,
non futurum te locum consolationum, nisi
fueris tribulationum & laborum.

4. Aug. DE SANCTO DOMINICO.
PUNCTUM PRIMUM.

**Qualis
erga se
fuerit.**

**I.
Humi-
litas.**

**2.
Pauper-
tas E-
vange-
lica.**

3.

Considera quibus virtutibus divinæ voca-
tioni, qua ipse ad sanctitatem extimam vo-
cabatur, responderit. 1. Profunda humilitate,
quidquid enim in se videbat boni, illud totum
non sibi sed uni Deo tribuebat. Virtutes suas
summa cura occultabat. Hinc etsi nudis semper
pedibus peregrinaretur, ubi tamen urbes pagos-
que, in quibus spectatores aderant, intraret, cal-
ceos induebat. Contemptus avidissimus fuit.
Hinc oblatas sibi varias dignitates Ecclesiasticas,
tresque in primis Episcopatus semper recusavit,
& Tolosa, ubi erat in honore, Carcassonem, ubi
contemnebatur, alacriter fugit. 2. Paupertate E-
vangelica: se enim rebus omnibus terrenis ex-
uit, ut nudus nudum Christum expeditius se-
queretur. Hinc cum non haberet unde viveret,
cogebatur, etsi nobili familia ortus, stipem
ostiatum mendicare: data vero panis frustula
flexis genibus accipiebat, hilarisque osculabatur.
3. Maxima vita asperitate, qua quæ deessent

pas-